

foreslås, at ophævelsen får virkning umiddelbart efter, at forslaget eventuelle vedtagelse offentliggøres.

Elsparebidraget blev som bekendt indført med virkning fra den 1. januar 1998, og provenuet af bidraget er ca. 90 mio. kr. årlig svarende til det beløb, der forventedes afsat til Elsparefondens aktiviteter, da fonden blev oprettet.

Elsparebidraget belaster husholdningerne med ca. 50 mio. kr. årlig. Det offentlige, de liberale erhverv og de ikkemomsregistrerede erhverv betaler ca. 30 mio. kr., heraf står den offentlige del for langt den største part. Den største del af det øvrige erhvervsliv belastes stort set ikke af bidraget.

Ser vi på Elsparefonden, så har den til formål at nedsætte elforbruget ved at fremme energibesparelser i boliger og offentlige institutioner. Fondens midler er primært rettet mod tilskud til installation af centralvarmeanlæg i elopvarmede bygninger i områder med kollektiv varmforsyning samt udvikling, markedsføring, anskaffelse og anvendelse af elbesparende apparater og udstyr i husholdningerne og til den offentlige sektor.

Elsparefondens aktiviteter er således netop rettet imod de sektorer, der bidrager til hovedparten af provenuet fra elsparebidraget.

Forslagsstillerne begrundet forslaget med, at der ikke er en automatisk kobling mellem størrelsen af provenuet fra elsparebidraget og de midler, som Elsparefonden har til rådighed. Det er sådan set korrekt, at der ikke er denne kobling.

Elsparebidraget giver et provenu, der afhænger af det afgiftspligtige elforbrug i det enkelte år. Midlerne til Elsparefonden afsættes på finansloven og kan fastsættes uafhængigt af provenuet til elsparebidraget, men jeg skal måske i den sammenhæng gøre opmærksom på den debat, der var i salen i går.

Men der skal selvfølgelig altid være en finansiering af udgifterne i form af indtægter fra elsparebidraget eller andre skatter og afgifter.

Det forslag, som vi så her i dag behandler i Folketinget, efterlader imidlertid et provenutab for staten på 90 mio. kr. årlig, da forslagsstillerne hverken har anvist alternative indtægtskilder eller tilsvarende besparelser.

Endelig mener regeringen, at der faktisk er en signaleffekt i forhold til elforbrugerne, der betaler bidraget, og som kan få glæde af Elsparefondens aktiviteter. Regeringen kan derfor ikke

støtte forslaget om en ophævelse af elsparebidraget.

Erik Mortensen (S):

Jeg må nok konstatere, at ved redigeringen af Folketingets dagsorden kunne det her lovforslag jo nok være udnævnt til årets mindst interessante lovforslag. Det havde været mere interessant, hvis det havde været placeret i går forud for forespørgselsdebatten.

Men sådan er det jo, og netop med den forespørgselsdebat fra i går i erindring og de vedtagelser og de udtalelser, der indgik i denne behandling, må man nok sige, at spørgsmålet ikke er særlig relevant netop i dagens politik.

Jeg kan kun tilslutte mig det, som ministeren nævner: Teknikken i hele ordningen er selvfølgelig sådan, som den er fremstillet, og vi har også i Socialdemokratiet bemærket, at der bliver et provenutab på de 90 mio. kr., som ikke er anvist andetsteds.

Med den baggrund må jeg meddele, at Socialdemokratiet ikke kan støtte lovforslaget, og jeg kan også meddele på vegne af Det Radikale Venstre, at de har den samme holdning.

Kim Andersen (V):

Som det har været nævnt, så skal behandlingen af dette forslag ses i lyset af forespørgselsdebatten her i salen i går. Jeg kan på mit partis vegne sige, at det, vi i den seneste tid har været vidne til omkring Elsparefonden og elbidraget på de 0,6 øre – hvis man var venlig – kunne karakteriseres som kasinoøkonomi, men nok snarere bør karakteriseres som gangsterøkonomi.

Venstre kan tilslutte sig Frihed 2000's forslag. Vi var meget betænkelige, da loven blev vedtaget: Der er ikke vandtætte skodder mellem afgiften og forbruget.

Vi har set, hvordan man i Finansministeriet indtægtsfører bidrag på finansloven, og vi har set, hvordan man dækker underskud i Miljø- og Energiministeriets regi. Der er simpelt hen ikke bonitet i den ordning.

Samtidig må vi vel også sige, at det at spare på el er som at spare på alt muligt andet, og det bærer i og for sig lønnen i sig selv. Sådan må det naturligvis være.

Vi er tilhængere af, at vi sparer på energien. Det er den billigste og bedste måde, vi kan fortrænge CO₂ på. Men det skal ikke være med den slags snedige arrangementer, som det her er udtryk for, hvor man altså opkræver midler under